

พระราชกำหนด
ควบคุมสินค้าตามชายแดน
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อป้องกันและปราบปราม
การกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยตามชายแดน
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน
พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒* พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[ร.ก.๒๕๒๔/๑๓๔/๑พ/๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๔]

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้ว
ในพระราชกำหนดนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค สารเคมี อาวุธ
ยานพาหนะ และสิ่งของอื่นใด

“เขตควบคุม” หมายความว่า เขตที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมตาม
พระราชกำหนดนี้

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน ให้ โอนสิทธิหรือโอนการครอบครองให้แก่
บุคคลอื่น

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการควบคุมสินค้าในเขตควบคุม
 “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
 พระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ พระราชกำหนดนี้มีให้ใช้บังคับแก่สถาบันระหว่างประเทศ หรือสถาบัน
 ของต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๖ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อประโยชน์ในการ
 ป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมบ่อนทำลาย ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือน
 ต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอันจะ
 เป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในน่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

มาตรา ๗ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมตามมาตรา ๖ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมในเขตควบคุมนั้น

(๒) แต่งตั้งนายทหารยศตั้งแต่พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไป หรือผู้ว่าราชการ
 จังหวัด เป็นผู้อำนวยการ

การกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมตาม (๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการโดยความเห็นชอบของ
 คณะกรรมการตามมาตรา ๙ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครอง หรือมิไว้
 เพื่อใช้หรือจำหน่ายได้ตามความจำเป็น และจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดด้วยก็ได้

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่าย การเก็บรักษา และการ
 ขนย้ายสินค้าควบคุม

(๓) ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าควบคุมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตาม
 พระราชกำหนดนี้

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการ
 อำเภอ ที่ทำการตำบล และที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขตควบคุมอยู่ในท้องที่

ประกาศนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตควบคุม ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจภูธร นายอำเภอแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้อง พาณิชยจังหวัด และผู้บังคับหน่วยทหารซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการป้องกันในพื้นที่ชายแดน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บัญชาการ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

มาตรา ๑๐ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตรซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมตามมาตรา ๘ (๑) แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณที่กำหนดในวันที่มีประกาศตามมาตรา ๘ (๑) ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ให้มีประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกนอกเขตควบคุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ การขออนุญาตและการอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้นำมาตรา ๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การประกาศในกรณีนี้โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ในเขตควบคุมซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปตรวจค้นในเคหะสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ทุกเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๒) ตรวจสอบบุคคลใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๓) ตรวจสอบยานพาหนะที่จะเข้ามาในหรือออกนอกเขตควบคุมได้ตลอดเวลาและสิ่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งทีใดเพื่อตรวจค้นและสิ่งการตามที่เห็นสมควร

(๔) สั่งบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ถ้อยคำ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวจะมีประโยชน์แก่การดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้

(๕) ยึดหรืออายัดสินค้า เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๖) จับ ควบคุม และสอบสวน หรือส่งผู้ต้องหาตามพระราชกำหนดนี้ไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไปก็ได้

การสั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งทีใดตาม (๓) ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หรือกฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชกำหนดนี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๒๒ ไม่ว่าจะมิข้อหาว่ากระทำความผิดต่อกฎหมายอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาถูกจับ

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ต้องหาไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี ส่งตัวผู้ต้องหามาศาล และให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการประจำท้องที่ ที่อยู่ในเขตควบคุมนั้นยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายจับผู้ต้องหานั้นไว้ ในกรณีนี้ให้ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศหาตัวเจ้าของภายในสิบห้าวันนับแต่วันยึด หากไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวขอรับคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้ามีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และผู้เป็นเจ้าของ มิได้ขอรับคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ถ้าเป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บรักษาไว้ จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทำบัญชีไว้แล้วจัดการขายทอดตลาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ เงินที่ได้เมื่อหัก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้ว ให้ยึดไว้แทนสิ่งของ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือเงื่อนไขที่ ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน สามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ผู้ใช้ อำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ทวิ* สิ้นค่าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อการใด รวมทั้งบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้อันเป็น การไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือสิ้นค่าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครอง อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๓ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

*[มาตรา ๒๒ ทวิ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุม สิ้นค่าตามชายแดน พ.ศ.๒๕๒๘]

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิด นั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความมั่นคงของรัฐ รัฐบาลจึงต้องควบคุมสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทในเขตท้องที่บางแห่งตามบริเวณชายแดนเพื่อมิให้สินค้าเหล่านั้นตกไปอยู่กับบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ในการนี้จำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสินค้าเหล่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๒๘

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรการในการควบคุมสินค้าตามชายแดนที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ยังไม่สามารถป้องกันหรือปราบปรามการลักลอบนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้มีโทษปรับสินค้าควบคุมที่บุคคลใดมิไว้ในครอบครองมิไว้เพื่อการใดหรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม รวมทั้งบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่บุคคลใดใช้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อให้การควบคุมสินค้าตามชายแดนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

[รก.๒๕๒๘/๑๒๐/๑พ/๕ กันยายน ๒๕๒๘]